

13807:1-15.

ACC. N.R M.

Landskap: Skåne
 Härad: Ingelstads
 Socken: Löderups
 Uppteckningsår: 1954

Upptecknare: Gösta Blansson, Hagastedt,
 Löderups
 Berättare: Berättarens yrke:
 Född år i

FOLKLIVS-
 ARKIVET
 LUND

LWF 73
 (Pristäv. i
 Ystad Alla-
 munda 14/11
 1953.)

När den nya tiden kom till bygden. s. 1-15.

Skriv endast på denna sida

När den nya tiden kom till Byn.

Gäller huvudsakligen Flägerska Byg.

FOLKLIVSARKIVET
Institutionen för folklivsforskning vid Lunds universitet

För näringstidens omändring är nog svårt att exakt fastställa någon bestämd tid, men enligt vad jag hört berättas, hörde väl höghögsjungfrun omkring 1870 mycket lätttagit till jordbruksdriftens omläggning, då som nu efter renare världskriget odlades megen raps och brödbrot, arter var det också god marknad på, följaktligen fick bonelen mera grunder att röra sig med, man började täckdika åkrarna med begebrör i stället för de primitiva stendikerna, vilka varo på market på 1840-talet. Detta hemman, som fann köpte 1892 förföljades enligt förr ögaren Måns Nilssons egyptifl (född 1863) omkring 1868-80 med begebrör. Sedan att många var nog mest ibrukt på 1860-70 talet, detta efter exempel av inflytande byråer och danskar, som arrenderade de så kallade plattgårdena, och varifrån många nya impulser komma. En kategori som betydd mycket för nya ideers införande är mederna vilka alltid själva hade ett jordbruk på s:a tunnlund och hade under sina läröar och gesällnadsningar, även som gårdsmedler, sett andra brukningsmetoder, och tillämpade dem senare på eget jordbruk. Ovan nämnde Måns Nilssons farfar hade varit smed (född i Löderup omkring 1820, hade bland annat arbetat vid artilleriverkstäderna i Karlskrona och gjorde en lås som gesällpron) och ägde och brukade ren 1849. Han hette Per Löderup. Hans son Nils Person hade en för den tiden ovanlig växtförlag, arter odlades på fräken, och efter brållbrukt räddes ricker, dörfree hörsträd, i följd därav har jorden rika skördar, så att hans jordbruk omtalades i flera bygar. Naturhögs bedeckning fanns nog inte a in-

ägorna efter 1870, mässen, belägen eft par kilometer härifrån användes som betesmark, dit ingåfus och fån drovs morgan och kväll av en vaktspojke.

Rödskogs beståndet började rätt sent att förytas. plagar helt av järn komma först i bruk 1870 ochle därmed. Dessa var försedda med hel vält, senare på 1880 talet var det nästan, som kom på idén att sätta på galler i stället för hel vält (gjordes av hela svenska Smeltn. Föreningen i Örum förd omkring 1810) vilka gingo lättare och släppte jorden bättre. Från St. Jacobsgård omfattas plagar av järn på 1860 talet, användes av Edsbyn Jakobsson St. Pegeus, vilken varit med på Bollerup. Klöver hälften brå användes så sent som 1875, senare gjordes jummarna av järn medan "bullevar" fortfarande varo av brå. Klören av järn ibland försedd med "gösfächer", fick vika för fjäderharen på 90 talet, denna i sin tur ersatt med hultvärter 1905-10. Från och med 1900 talets början kommer hela sachen av nya maskiner, den som först skaffade släffermaskin var nucy Ole Månsen nr 7 Högersta 1902 eller 03, den första själva anläggares intagna är Anders Persson nr 3 Högersta år 1893 (1). En av de första som lade sig till med själbindare var örnbergs Ericsson 24 Högersta, vilket skötsade gräset med delt underverk 1905. Detta gäller bonaderna i allminkhet de större gårdar t. ex. Bollerup hade själbindare redan 1890 men utan mytfärgenat, en man fick sätta och binda härrunna. Så kom det mesta av maskinparken på omkring 10 år släffermaskiner och själbindagrenar, själbindare, rönningsmaskiner hultvärter, (harvar av järn handtagsmaskinan omkr 1912, senare och grisarna) skumplagar, ringvälbar en gjutjärn ersatte de gamla frävullarna med järnbälteq, senare amerikanska Oliverplagor, dessa senare som ersättning för den

engelska Albionsplogen, vilken här längst annändas omkr. 1895. Den gamla metoden att bräcka råden med slaga avbörtes på 1880-talet med så kallade "räverk" tillverkade mest av brä, och drogs av 2 par hästar, vilka gingo under ledstängerna. Denna typ av "rävning" med tillhörande bräckverk var det en företagsram man har på orten som tillverkade i större skala, han kallades allmänt "unge möllare" och hade verksamhet med 2 o 3 arbetare, vilka dels gjorde smideriet, dels gjöto lager och svarvade cyr ochlar m.m., bräckverken var försedda med halmstakare så kallad "rörba". Dessa efterbildades i sin tur av importerade tyska "Henric Lanz" bräckverk, med stift i slagen o bro, rävning av gjutgång (liggande), ram halmstakare, dessa bräckverk fanns så gott som på varje gård till de stora ångdrivna, vilkas inköp möjliggjordes genom bildandet av bolag, komma 1899%, år 1905 intoges den fatagennmatarn, märke Bolinder, av lantbrukaren Ola Bengtsson nr 15 "Valleberg", och hans son Bengt Olson fortsatte med bräckning i flera byar till omkring 1915. Ola Bengtsson var för övrigt uppfannen av en behörske, på vilken han tog Patent, vilken han sedan sålde till fabrikör A. H. Lundin, Löderup.

En del av det nya på flera områden hade till en del sin grund i att rönen från de större gårdarna besökte lantbrukets holer bl. a. Alnarp, Tornås, Trelleborg, vilken var en av de förmånske näst Alnarp, och hade till lärore Wulff, lärljunge av Ehr. Nansen Degerby Västergötland, den framstående Lars Olson Tornås var i sin tur lärljunge av Wulff. Den framstående P. J. Rörje, Hayekes och Nils Larsson Dala har betygl. mycket för jordbruks framväxt kreditande. Fr. Dammard har kommit importen genom jordbruksråden, som foga anställning å stora lantbruk i Danmark.

* Uppgiften lämnad av hans dotter Bengta Grönberg, född omkr 1880

Facktidsskrifter började utkomma omkring 1900 i Söderland

Praktiskt Landbruk av Rör, vilken hade framstående med
arbetare inom landbruksområdet.

FOLKLIVSARKIVET
Institutionen för folklivsforskning vid Lunds universitet

Hemslöjden idkades här blott av kvinnorna, huvudsakligen myttosläjd till hushålls, linne, gardiner, mätkar m.m. men 1870-80 fanns värdes inte mycket av de vackra söllakaor. Krabba, suktagöng, o rosengångsböcken, däntalångderna behövdes ju inte heller mer, sen längdlinorna mer o mera förrunnna. Männens slöjdsmöte var i stort sett förrunnna, sen handverkare överlagit hade möbel o redskaps tillverkning. De gavt väl knappst o sätta till en "förfmarcius" utan deras enda ögonmål var väl att ligga i "Kaklansbänken". Ett undantag kom jag nämna. Dandha. Íke Person nr 19 Hagersta hem hade förfårdliga diverse slöjdalter, bland annat "spolterina" och sälja i Grönad

Vägarna varo nog i sämsta logen efter utflyttningen 1830. Lagningen av vägarna i byn ålägde alla byborna, även de som bodde i själva byn, enligt överenskommelser vid riksfestet skulle de lagas gemensamt i 100 år, därefter finnas "strålänningarna", som de utflyttade kallades, själva under hälla dem, hamnenen klocka, dock nägot sär till. Det talas om att folk börd fast mitt på vägen, och hade mycket henvir att komma vägne, vilket ju inte var abb undan på om det gick till liksom i Kabusa, när länsmannen skulle syna vägen, och där det berättas, att brännvin lägts vid gränsstenen till de vägsläffer, där ägorer ville muta länsmannen, eller lyckts han på gärsbek, vilket föranledde talek om att vägarna lagades med "gärsian"

En myhet på åkternens omöde var "schabangen", vilken kom till Hageska 1874. Då skaffade sig nämndemanen Eric Andersson nr. 241 Hageska och Måns Nåsson nr 341 Hageska, sedermana kommunalordförande, daglita åkeln. tillverkade av en från Skärups bruket hufvudbad smed, en västerländning således, vilken även en längre tid haft arbetat i Ystads gruvi som smed. Han hade eft. litet lantbruk om 9 ha, och skulle detta mönstergiltt. (Uppgifter lämnas av han son smedm. Lars Holmberg född 1862) Han heter Lars Holmberg född på 1830 talet och bruder (halv) till innehavaren av Sandbergs Vals kvarn Ystad. Hela arbets-
vagnar tillkomma i samband med roderbetsodlingens början, 1894. Samma i samband med järnvägens tillkomst samma år blev en av de största orovälningarna i bygdens historia sen enskif-
fet.

Lennartsmon

FOLKLIVSARKIVET
Institutionen för folklivsforsk-
ning vid Lunds universitet

Brygganstrället var ända fram till 185-60 talet nästan oförändrat, som det varit i århundraden. De större gårdarnas boningslägen byggdes om redan på 1850 talet, nämndemanen Anders Ericsson 24 Hageska byggde om redan 1835, byggd i helsingörsstil och ritad av arkitekt Söder i rike lant Pers' länga 185:2, (då det stora slottsfyrket grades) John Börjes omkr 1860 upf-
jorde de mindre bondgårdarna byggde så om först på 60-70 talet
sina boningslägen, breckre längor sondiga 12 alnar och ökat antal
rum. Köket blev ungefärlig art som i de gamla hör-
niskrängarna, även försugan, "illaren" och "bagarungnen"
i bredd. Slugen, som förr gick tvärs över, blev nu delad i
ett större och ett smalare rum, möjliggjort genom den större
bredden. Upp till dessa rum komma tvåna lika stora, det
enam vanligare använd som gästrum, det andra som "kontor",
som kom hisshuset eller "salen" över längans hela bredd och
9 alnar lång. Dessa lägen uppfördes mest i halfgrutning

och vackra 2 luftsömner med 3 rutor i höjd, och armament i putten utvändigt som ornament, huvudingångens mitt på långan med dubbla dörrar med fyra fyllningar i höjd, den översta av glas. Täten täcktes vanligvis förstfarande med halm utom de fört namnsl. längor, vilka hade taket beget. Möbleringen ändrades noga. Borshishan försinnes och lämna plats för ett fåtörsartat bord med 4 ben och "höstsrapor". Längbänkarna behållas ännu en lit., likaså matskåpet o hämn. Dröngeskåpen, 2 stolar tillkomma i skugen som sittplatser vid bortsändan får fara o man i huset under måltiderna. I de andra rummen tillkomma nu 1800-talets möbler, men o mindre smaklösa. Gardiner bärja nu också användas, men bara i uppeomkring; längdlinen komma först på 90 talet, då även matbord bärja användes. Tapeter komma också så småningom i bruk på 80 talet. Med 1900-talets bärjan sker en mynändring. Köken bli mindre, det inreches nu en högertunga med kökspis, som användes både till matlagning och upprvärmning, på mindre gårdar även som sängplats för ungdom eller "pigan".

Så minnesgåra förändras husgeråden, tallrikar o fat av porstun komma i stället för lerhållrör fat och krakor åt lexa. Denna förändring sker under 1900-talets första årtionden även emaljerade härl kommer med knivar och gafflar bärja användas istället för "fällekrimen", var och en får sin egen tallrik och matbestick, och redan att åta gemensamt ur stora fat lägger bort, "sillbräderne" försinna likaså, men maträttarna bli ungefära samma som före, kaffe som mycket kommer till om morgonen kl. 6 halv tio brukar med sill o potatis o "ströhhacke" misstag o kaffe, "meddaffan" serverades vid 5 borden, vilket bruk dock lades bort de förfäderen på.

1900 talet, så främst kl 6 bestående av gröt och mjölk. M. 13807:7.

T och med att hushållen få mindre arbetskräfta på landsbygden, "drängar och pojkar" ersätts i mån det är möjligt med daglönare och hemtubräcken, vilka inte som förr skära mjölkkningen, men ändå ha högre löner, förminner från och med 35-40 talet den gamla röckan sedan att fina familjens höghider i hemmen, utan dessa förläggas i stället till hotell och restauranger, en mycket fint förfällelse om man jämför med gängna tiders merändels nördiga och högtidliga "gillen" en stor förlust för landsbygdens kulturlin

FOLKLIVSARKIVET

Institutionen för folklivsforskning vid Lunds universitet

Socialt och anslaget lin

Mitt den enskifft förekommer int i någon större uträckning, att landbrukarna hjälper varandra med skörd och säd, dock har på detta åren händes minst till att man hjälper varandra med bröskning, därfor att folk inte finas få, och särjande mycket böja timlina (3 kr i timma). De rikra gemensamma arbeten var nog att hitta grus till myllyerna med åffälgande "gille" om kvällen, men inte heller sett före komme sen 20-30 tillbaka. Den "karddegille och bygdegille" är forsums sen 60-70 år tillbaka, åldermans gillet lades bort mycket särskilt sedermera på 1860 talet, för ett par år sen har försök gjorts att ta upp den förra röcken igen men på kulturrell grund

Römgöngerslivet med stora fester, då man lyckligen sakliger för att samla många män är inte så vanliga numera, man gick från den gamla röcken att drycka herra slätt, grannar, rönen, skomakaren, skräddaren

även snickaren kom med på ett härv, men sen 1916
o 17 lyckas båda "likt o olikt". Förhållandena i socialt
hänseende ha ändrats överhört, arbetarklassen, om man nu
kan tala om sylik, har ju back var höga löner likså stora
inkomster som lantbrukare med medlets före lantbruk, och
kunna numera umgås med jämnbällda, också förekommer
numera ofta att arbetare o arbetsgivare gick varandra vid
högtrörliga tillfällen

Nägels tillfällen på landsbygden är många, men som
förr intar dansen ett stort rum i ungdomens nägelsliv, sär.
närt biograferna, som började bli på mode under 20 talet
på senare åren har även teater vunnit betydande, särskilt
Malmö nya teater har stor dragningskraft. En bra sak är
att ungdomen bilka föreningar, både icke- och politiska
sådet. Barnens julferier i skolorna är också en prisbelöning, som
mycket uppskattas, på samma gång det skaffa medel till skol-
reska

Tidningarna komma rätt sent att bli var man egenbon
För o man kände om, när de skulle ha tidning 1892, att det gick
inte en att vara ensam om en tidning, så då blev brå hos
var man både 4 o 5 hushåll om en tidning, vilket för arbetarklas-
sons del fortatte ända till 1920-25. Så fanns det ju en och annan
som hade tidning långt förr, min morfar bodde i Glommenge
och hade på 1870 talet både Iklas Familjjournal och Täckerns
londet tillsammans med en granne, även en dräng var med om
Familjjournalen. Litteraturen i övrigt bestod av andaktsböcker
och biblar, på vilka i något fall står antecknat, att de köpts

på Urachs borg. Men böcker om huvudsakens hälsorörelser om lantbrukshållning, jag minns en liten bok, som var mycket spridd och blev skiven av Friare von Norden, Jordherre, på 1870 talet och senare utkom "därmed för folket," utgivet av rådsskapet för mytliga hushållers spridande, var mycket populärt och bra skrivel av framstående fackmän på stilett områden, vilka utkom ålmindligen till 1870 talet. På 90 talet komma så bokhandlarna vilka omfattade mycket litteratur. En och annan lantbrukare stod fide sig på 1800 talets vikt anständiga bokomläggare, å sällan häromåret efters komunalordföranden Lars Gulin. Säljde hans förs bibliotek, innehållande många tiotal drygt meter böcker, men han var ju också sakförare.

Kyrkan som medelpunkt i bygdens liv spelade en stor roll för äldre tideras människor. Men gick pliktigt i kyrkan och till nävvaran minst en gång om året, men vanligvis oftare. Far o mor ha ofta talat, vilka skaror, som varje söndag fyllde templet, trängseln var så stor hälften fick stå upp i bänkar och hälften sitta, och ren rörligare manom. En syn jag aldrig glömmer var jultagsmorgonen, när folket från "gårarna" och "mossarna" kommo flöchris och i van flock 2 eller 3 försedda med stalllyckla som lyse, innan kläckta i fäckenas enkla dräkter, kvinnorna i ekabell o feltschal, männer i mörra och läderbörar, de som dock hörlar, skräte ju till kyrkan. För omkring 1905 års denna nattes seende i stort sett slut, fastän juldagsmorgonen guds tjänster ännu ha stor dragningskraft. Med 1900 talets början förändras förhållandet mellan husbunden och arbetarvännen. Tiderna bli bättre för lantbruket, hänsynen få såd att raffha fine vägnar och rekön, från 1908 komma "lönslämmar," och den arbetande klassen, vars inkomster inte förföljs, kunde intefölja med i hänsyns till klädseln.

och företräg vanligvis i stället att stanna hemma från kyrkan, till och med prästen i församlingen reagerade med uträkande, att händelena hörde till kyrkan blott för att "stata"

Dopet föräldrades sällan i kyrkan förrän de sista 20 åren, då prästerna numera hände på kyrkan som obligatorisk doplokal, för var det alltid i hemmen, som dopahnen föräldrade med åtföljande "krubmagille". Men nigen företräder alltid i hemmen, med efterföljande bröllopsmåltid med vitt & svart
se som hedersgäster. Intill 1800 talets slut lyöds till bröllop med rödbrun ~~hus~~ & vacker i formen, alla skulle ju ha formen med sig och även något mykt i kläderna. Törningen bestod de sista åren av 1800 talet av smör rövdert format i en skål & stekta kring en jätteslor spettetata, (till begravningsbuketter i stället nålchips sockerkakor i former i rökokostil) för längre tid tillbaka
köpte även 2 bräck till och en kopparspamm mycket till risgrisen. Dagen efter bröllopet var det "flyttmagille" så brudens hemgård, den del som bestod av möbler & textilier, skulle förlas till det nya hemmet, var det en liten flicka, kunde hon ha en
till 25-30 "öja" dvs hårar, men mycket fick då inte lastas
på varje sbybs, hundrataler var att antalet blev många, även
denne red os förmannen, numera häges hela mäleelingen till
hemmet förtjust från en möbelfirman med mattdor och gardiner
blommor, till & med "objektor" på väggarna, allt gjort för
dig av pappmön, så att hemmet i många fall liknar en
utställningslokal, tyvärr att se hemmet väcka fram finas
inte numera, alminstone inte i namnet godt.

Om begravningsorona kan nämnas, allt före 1915 försökades
alltid begravningsakten på kyrkhögången, utom då det var "fornämre"
lik, då jordförflytten förföljde, i kyrkan. Då hissen var ned-

rabb i graven, skulle bärarna och nägen med närmare släkting
egenhändigt ha kunnat återha igen graven, och sedan lastas kranarna, i
åldre tid "järhkranar" med konstgjorda blommor, men eftersom
1915 blev det levande blommor, kranen bestod vanligtvis av
en palmblad i en oval med blommor i era ändar.

Husförhörer, som före 80 talet hölls i hemmen, förbades
renas till kommunalrum och skolor i samband med församlingens
till manalskrivningarna. På 1900 talets första årtionde företräde
såg en synande tillnara, mannen ensägo behöva under sin res-
slighet att gå dit, det var kvinnorna som gingo dit, och prövade
höll en kort debattelse, men ställde inga frågor.

Trikkesköraren har inte haft många anhängare, blott i Nils-
husen har pingströrelsen hållit till sen 1900 talets höjden, numera
håller präster gudstjänster på flera ställen i församlingen, även någon
frilufts-gudstjänst, under senare årtid har även kyrkhusrum invakts
sack varje siföreningarnas mektverkan.

Vad var det nu som mektverkade till alla föreningarna?
Grundor räknas över vid byunans sönnerbygning 1820, folk-
förflyttningar blev linliga, emedan de flesta av de utflyttade
"strålänningarna" på grund av namnet uti i öckmarken, där
gården och spoden huserade, således redan efter något år ens
hemman, och istället inflyttade uesterlänner, "gångar" och
hantverkare, just inför hana som ex. nr:6, de som åtgåde det
på 1840 talet, och tidigare, har ju kunnat följa till mittan av
1600 talet, sen sätter den och delas i tre delar, varav, som
ju fört nämt, en med överläge en brödgetel, och slår sig
ned som hantverkare. Men hantverkarna är vanligast inflyt-
tade. I Hagsta by finns en lanthandel 1849, vilket framgår
av ett auktionsprotokoll från nämnda år, där bl.a. säljs 24 st
holahööder, denna offra drevs av en från Elgarö inflyttad kvinna
gift med bankie Nils Jönsson, hon sätter sig Lucia Nålsdotter.

och denna var den första lantbruket i byn. Denne båda
söner blev också handlare. Anders Nilsson överlägg den gamla
affären, och brodern, Larsander, grundade en upphävningssällskap om
Denna sällskap bestod av väveri, där särskilt filtschalar tillver-
kades, ett kritte fims leverat, av vilket framgår, att år 1877 den
26 Oct. inköps av Handl. J. H. Tichlin i Stockholm ett ull-
spinneri, bestående av franska kardmaskiner, spinnmotor, jlyx &
och hampel, allt för 1000 kr. jämte 1,50 som kostnad för halvens
barkbogende, krolijer med ingredienser. Maskinerna drevs med ång-
maskin och varmed härdtrumlingar, rörelsen gick bra en biss,
produkterna varo mycket efterfrågade, folk kom från flera byar
för att köpa, men konkurrensen från industrien blev förlig
och försäljningen blev nedlagd de sista åren på 1800-talet. Från
här detta affärer gick skräp till Ystad och Söderbygs regel.
Lundet är gäng i veckan, med förföriga produkter och förlig
rånaror. En affär startades i Målarkvarn 1869 av en lantbrukare
som från Borby (vilken också målade färglackerade kranar) denne
affär består än, såväl denne som den först nämnde i byn hade
båda ett litet lantbruk, men med huvudsakligen hand byn
kontakt. En handson, som lärt s.konstgjortet (för övrigt broder
 till Jöns Hansson nr 1 Flägerhol.) Närden Hansson, bosatt i Stock-
holm, brukade hära från till Flägerhol, medförförande prövningar och
haffersviser i driftnamnshall och salga härra, samt häfte ren
vänader, silver m.m. och drog med till Stockholm. Dögliga för-
bindelser med verschade spinnelabbut förlag till att nya reda o. länke.
Vid kompani i bygden. Prästerna i socknen varo ju meroroliga
och först och näst, medan kalla kyrkan vanligvis varo från
byn. Den lantliga själva besökte mycket "stan" som det kallas.
I de båda sammankopplade gårdar fanns följande: Trädgården
mossen och "gårarna" somma överens om rållskap till "stan"
Komma upp till Flägerhol, visade det sig att den ene skulle
till Ystad, medan den andre åmnade sig till Simrishamn, alltså

finna de fortätta färden var för sig. Under bröckningen på sista hälften hörde man nära varenda necka, anklings till Ystad eller Simrishamn, men något utgående utöver det affärsmässiga förelåt sätter sig inte. Mer antalat, att en forshus till hennes son, vilket lades på 1830-40 talets hörde också till Blekinge för att salja åker, en morhus till mor (Jens Ahneidersen född 1854) Hörde också till Kalmar, därifrån till Öland för att handla hästar, så nog varo folk beresta på den här och där.

En handlare, som haft stor betydelse för orten under senare år var grosshandlaren N. Wikesson vid statianvärdshuset, han var tankräknaren för Höör och reste i vissa år till Amerika för att utbilta sig på handelsansätt, berätte sig vidare hemkrets i Ersnäsby, men när järnvägen kom till Löderup byggde han både bostads och magasinkråaler och upprörde affärer till en av de största mellan Ystad och Simrishamn

Jämningan antyder naturahushållningen mat räcket att man o mer överga till att köpa, först med midsmedel och sedan i mer nödvändiga tillfället, ordna försäljning och daglönare med kontanter, denne förenkling har fört med 1900 talets loi. gora dels med o mer genomförd; nu berigade byns befolkhet i läm för hushålliga kontakter, daglönarna har på orten ha ju viss rulle den förd de arrenderat av bönderna höras med hästar, för villa erlacke 4 dagarverke för en egen hörde, samt för en husrörelse 10 dagarverken, förehom kontantbelöning, var denne på 1850-talet fram till 1905 1 kr för mansdagverke, samtid exempel visar ett hushåll för sex männa personer fick förbrukas av intagna livsmedel, har man arbetat, att har en släkting till henne på minst antal personer fick fram Mars till November förbrukas högst 100 kr. (dessa kallas för "sommarpengar") fastän detta blev i underkant på 1890 talet, och

männens rykt håll på sparsamhet i hushållet, märke
hustruodern tillgripe andra åtgärder att skaffa hushålls-
blone annat genom att i snyg bakom manens rygg säl-
ja ägor och smör, någon var så förefägt att hon fortfarande
mått, vilket var en god affär, allt detta omvälv i röda pengar
av "trivningar" som sålde varorna på torget i släckerna mot
viss ersättning.

FOLKLIVSARKIVET

Institutionen för folklivsforsk-
ning vid Lunds universitet

De största förändringarna i hushållstilten ha
merentils förmödlets an höga priser på lantbruksprodukter
som länge i rämband med krig utomlands, vilket juq point
stilklingar har påpekat, anförs som ett efter fredsslutet
1918 och fram till 1921 utförde ovantligt mycket rykning-
nad i Hagersta och andra byar ochrä. Ja detta kan nägra
glimtar från bygningstiden 1880 - 1950, mycket mer skulle
kunna skrivas, men detta får räcka.

Hagersta den 8 Februari 1954

Gösta Olsson

M. 13807:15
P. S. Umede rubriker om redskaps o marknader p*i* vol 2

(1) Kan antas att samtidigt med denna Person nr 3 köpte spänna-läggan, köpte även "rike dæs Person" en Iglik, men av frukten att komma i nära med arbetsfolket, vägrade hon aktivera annonsen, utanför den lantmänts billbaka. (Uppgiften lammades av Albert Anderson Barry hämtad från nr 3 Hagerstad)

På sidan 3 skulle infogats traktörernas uppträdande i landbrukets tjänst. Den första här i byn som näst eftersom Hagerstads härliga köpte traktor via Lambke. Eric Måansson Hegerstad är 1929 den andra som 1935, därfor köpte en chylik, år 1938 kom många traktorer i bruk och numera har nästan alla landbrukare p*å*ttit sig till sitt egen traktor.

FOLKLIVSARKIVET
Institutionen för folklivsforskning vid Lunds universitet